

Ensimmäinen osa

Tästä alkavat ‘Abdu’l-Bahán muistiot ja testamentti

Kaikki ylistys Hänelle, joka liittonsa kilvellä on suojannut asiansa temppelin epäilyksen nuolilta, joka testamenttinsa sotajoukoin on turvannut siunauksellisimman lakinsa pyhäkön ja varjellut suoraa ja kirkasta polkuaan ja siten pysäyttänyt joukkona hyökkäävät liitonrikkijat, jotka ovat uhanneet sortaa Hänen jumalallisen rakennuksensa, Hänelle, joka on vartioinut mahtavaa linnoitustaan ja loistavinta uskoaan sellaisten ihmisten avulla, joihin ei vaikuta solvaajain parjaus, joita ei mikään maallinen kutsumus, kunnia ja valta voi saada kääntymään pois Jumalan liitosta ja Hänen testamentistaan, jotka Hänen selvillä ja ilmeisillä sanoillaan on vankkumattomasti vahvistettu, Hänen kirkkaimmalla kynällään kirjoitettu ja ilmaistu ja varjeltuun muistioon ikuistettu.

Tervehdys ja ylistys, siunaus ja kunnia levätkööt yllä tuon jumalallisen ja pyhän Lootuspuun tärkeimmän oksan, joka on kasvanut siunattuna, hentona, viheriöivänä ja kukoistavana Pyhistä kaksoispuista, yllä suurenmoisimman, ainutlaatuisen ja mittaamattoman kallisarvoisen helmen, joka hohtaa hyökyvistä Kaksoismeristä, yllä Pyhyiden puun versojen, Taivaisen puun varpujen, niiden, jotka syvän hajaannuksen päivänä ovat pysyneet lujina ja horjumattomina liitossa, yllä Jumalan asian käsien (tukipylväiden), jotka ovat laajalti levittäneet jumalallisia sulotuoksua, lausuneet julki Hänen todisteitaan, julistaneet Hänen uskoaan, laajalle julkistaneet Hänen lakiaan, irrottautuneet kaikesta paitsi Hänestä, puolustaneet oikeamielisyyttä tässä maailmassa ja sytyttäneet Jumalan rakkauden palon Hänen palvelijoittensa sydämen ja sielun sisimpään, yllä niiden, jotka ovat uskoneet, olleet vakuuttuneita, pysyneet järkkymättöminä Hänen liitossaan ja seuranneet Valoa, joka minun poismenoni jälkeen loistaa Jumalallisen ohjauksen päivänkoitosta – sillä katso! Hän on siunattu ja pyhä oksanhaara, joka on haarautunut Pyhistä kaksoispuista. Hyvin on sen, joka hakeutuu turvaan hänen siimekseensä, joka suojaa koko ihmiskuntaa.

Oi te Herran rakastetut! Suurinta kaikesta on Jumalan oikean uskon suojeleminen, Hänen lakinsa turvaaminen, Hänen asiansa varjeleminen ja Hänen sanansa palveleminen. Kymmenentuhatta sielua on vuodattanut vuolaasti pyhää vertaan tällä polulla, kalliin henkensä he antoivat uhriksi Hänelle, riensivät pyhän hurmion vallassa marttyyriuden kunniakkaalle tantereelle, kohottivat Jumalan uskon lipun ja kirjoittivat sydänverellään maailman muistioon Hänen jumalallisen ykseytensä säkeet. Hänen pyhyytensä Ylevöitetyn (olkoon elämäni uhri Hänelle) pyhitettyyn rintaan tähdättiin moni piinaava nuoli, ja Mázindaránissa Abhá-kauneuden (uhrattakoon elämäni Hänen rakkaittensa puolesta)

siunattuja jalkoja ruoskittiin niin säälimättömästi, että ne vuotivat verta ja vahingoittuivat pahasti. Hänen kaulaansa myös lyötiin kahle kuin vangille ja Hänen jalkansa kytkettiin jalkapuuhan. Joka hetki viidenkymmenen vuoden ajan Häntä kohtasi veres koettelemus ja onnettomuus ja Häntä piinasivat uudet kärsimykset ja huolenaiheet. Yksi niistä: Hänen koettuaan kovia kolhuja Hänestä tehtiin koditon ja kulkuri, ja Hän joutui yhä uusien kiusanteiden ja ikävyyksien kohteeksi. ‘Íráqissa maailman Päiväntähti oli niin alttiina ilkeämielisten vehkeilyille, että Hänen loistonsa jäi pimentoon. Myöhemmin Hänet lähetettiin karkotettuna Suureen kaupunkiin (Konstantinopoliin) ja sieltä Arvoituksen maahan (Adrianopoliin), mistä Hänet verisen vääryyden uhrina lopulta siirrettiin Suurimpaan vankilaan (‘Akkáhan). Hän, jolle maailma on vääryyttä tehnyt (uhrattakoon elämäni Hänen rakkaistensa puolesta), karkotettiin neljästi kaupungista toiseen, kunnes viimein, elinkautiseen vankeuteen tuomittuna, Hänet suljettiin tähän vankilaan, maantierosvojen, ryövärien ja murhamiesten tyrmään. Kaikki tämä on vain yksi niistä koettelemuksista, jotka ovat aiheuttaneet tuskaa Siunatuille kauneudelle, ja muut ovat olleet aivan yhtä ankaria kuin tämä.

Ja vielä yksi Hänen koettelemuksistaan oli Mírzá Yahyán vihamielisyys, julkea epäoikeudenmukaisuus, väärämielisyys ja kapina. Vaikka tuo Vääryyttä kärsinyt, tuo Vanki, oli laupeuttaan häntä nuoresta iästä asti omalla povellaan vaalinut, oli joka hetki ylen määrin hänestä hellästi huolehtinut, ylevöittänyt hänen nimeään, varjellut häntä kaikilta onnettomuuksilta, kiinnittänyt hänet hellin sitein tässä ja tulevassa maailmassa oleviin ja huolimatta Hänen pyhyytensä Ylevöitetyn (Báb) vakaista kehotuksista ja neuvoista ja Hänen selvästä ja lopullisesta varoituksestaan – ”Varo, varo, ettei sinua verhoaisi yhdeksäntoista Elävän kirjainta eikä se, mikä Bayánissa on ilmaistu!” – tästä välittämättä Mírzá Yahyá kuitenkin kielsi Hänet, kohteli Häntä vilpillisesti, ei uskonut Häntä, kylvi epäilyksen siemeniä, sulki silmänsä Hänen ilmeisiltä säkeiltään ja kääntyi pois niistä. Olisipa hän vain tyytynyt siihen! Ei, vaan hän vielä yritti vuodattaa pyhää verta (Bahá’u’lláhin) ja sitten nostatti suuren metelin ja myllerryksen ympärilleen syyttäen Bahá’u’lláhia pahansuopuudesta ja julmuudesta itseään kohtaan. Millaista kapinahenkeä hän nostattikaan ja millaisen ilkeän myrskyn hän synnyttikään Arvoituksen maassa (Adrianopoli) ollessaan! Viimein hän teki sen, minkä vuoksi maailman Päiväntähti lähetettiin karkotukseen tähän Suurimpaan vankilaan, ja huutavaa vääryyttä kärsittyään Hän painui mailleen tästä suuresta vankilasta länteen.

Oi te, jotka olette lujia ja horjumattomia liitossa! Kapinoinnin keskus, ilkeän alkuunpanija, Mírzá Muḥammad ‘Alí, on poistunut Jumalan asian siimeksestä, on rikkonut liiton, on vääristellyt pyhää tekstiä, on aiheuttanut hirvittävän vahingon Jumalan oikealle uskolle, on hajottanut Hänen kansansa, on pyrkinyt katkeraa kaunaa kantaen vahingoittamaan ‘Abdu’l-Baháta ja on hyökännyt mitä vihamielisimmin tämän Pyhän kynnyksen palvelijan kimppuun. Jokaiseen nuoleen hän tarttui ja sinkosi sen lävistääkseen tämän vääryyttä kärsineen palvelijan rinnan, ainuttakaan haavaa hän ei jättänyt raa’asti minuun iskemättä, mitään myrkkyä hän ei säästänyt vaan tarveli siten elämän tältä poloilta. Vannon pyhimmän Abhá-kauneuden ja Hänen pyhydestään Ylevöitetystä (olkoon sieluni uhri Heidän alamaisille palvelijoilleen) loistavan valon kautta, että tämän väärämielisyyden tähden Abhá-valtakunnan paviljongin asukkaat ovat voivottaneet, taivaan väkijoukko vaikertaa, kuolemattomat taivaan neidot ovat korkeimmassa paratiisissa kohottaneet valitushuudon ja enkelten joukko huokaillut ja voihtanut. Niin törkeiksi muuttuivat tämän väärämielisen henkilön teot, että hän

iski kirveensä Siunatun puun juureen, antoi ankaran iskun Jumalan asian temppelille, sai Siunatun kauneuden rakastettujen silmät tulvimaan verikyyneliä, yllytti ja rohkaisi ainoan tosi Jumalan vihollisia, sai liiton kieltämällä monen totuuden etsijän kääntymään pois Jumalan asiasta, herätti henkiin Yahyán kannattajakunnan tyhjiin valuneet toiveet, teki itsestään inhotun, sai Korkeimman nimen viholliset muuttumaan röyhkeiksi ja ylimielisiksi, hylkäsi varmat ja lopulliset säkeet ja kylvi epäilyksen siemeniä. Jos Ikiaikaisen kauneuden lupaamaa apua ei olisi armollisesti joka hetki suotu, olkoonkin tämä avunsaaja arvoton, hän varmasti olisi tuhonnut, ei vaan kokonaan hävittänyt Jumalan asian ja kerta kaikkiaan hajottanut maan tasalle Jumalallisen rakennuksen. Mutta, kiitetty olkoon Herra, Abhá-valtakunnan voitokasta apua saatiin, ylisen valtakunnan sotajoukot riensivät suomaan voiton. Jumalan asiaa edistettiin joka taholla, Tosiolevan kutsu kuulutettiin kaikkialle, kaikilla seuduilla korvat kallistettiin Jumalan sanalle, Hänen lippunsa levitettiin liehumaan, pyhyyden viirit kohotettiin kunniakkaasti korkealle ja Hänen jumalallista ykseyttään ylistäviä säkeitä laulettiin. Jotta sitten Jumalan oikeaa uskoa voidaan puolustaa ja suojella, Hänen lakinsa turvata ja säilyttää ja Hänen asiansa voi säilyä suojattuna ja taattuna, jokaisen velvoituksena on pitää lujasti kiinni selvien ja vankkumattomasti vahvistettujen siunattujen säkeiden tekstistä, joka hänestä on ilmaistu. Mitään hänen rikkomustaan suurempaa ei ikimailmassa voida kuvitella. Hän (Bahá’u’lláh) sanoo, loistava ja pyhä on Hänen sanansa: ”Minun järjettömät rakastettuni ovat pitäneet häntä aivan kuin kumppaninani, ovat lietsoneet kapinahenkeä maassa ja totisesti kuuluvat ilkitöitten tekijöihin.” Miettikää, miten järjettömiä ovat ihmiset! Ne, jotka ovat olleet Hänen (Bahá’u’lláhin) tykönään ja katsoneet Hänen kasvoihinsa, ovat siitakin huolimatta kuuluttaneet kaikkialle sellaista joutavaa jaaritusta, kunnes Hän sanoi, ylevöitetyt olkoot Hänen yksiselitteiset sanansa: ”Jos hän hetkeksikään poistuisi Jumalan asian siimeksestä, hänen elämänsä varmasti raukeaa tyhjiin.” Pohtikaa! Miten Hän tähdentää hetkenkin eksymystä: toisin sanoen, jos hän kallistuisi hiuskarvankaan verran oikealle tai vasemmalle, hänen eksymyksensä olisi selvästi vahvistettu ja hänen täydellinen mitättömyytensä tehty ilmeiseksi. Ja nyt te olette todistamassa, kuinka Jumalan viha on ahdistanut häntä joka taholta ja kuinka hän päivä päivältä kiittää kohti perikatoa. Ennen pitkää te näette hänen ja hänen liittolaistensa olevan ulkoisesti ja sisäisesti kertakaikkiseen tuhoon tuomitut.

Mikä eksymys voi olla vakavampi kuin Jumalan liiton rikkominen! Mikä eksymys voi olla vakavampi kuin pyhän tekstin sanojen ja säkeiden vääristeleminen ja niihin lisäileminen, juuri niin kuin Mírzá Badí’u’lláh on todistanut ja lausunut julki! Mikä eksymys voi olla vakavampi kuin itse Liiton keskuksen herjaaminen! Mikä eksymys voi olla hirvittävämpi kuin levittää joka suunnalle vääriä ja järjettömiä kertomuksia, jotka koskevat Jumalan testamentin temppeliä! Mikä eksymys voi olla hirvittävämpi kuin vaatia kuolemaa Liiton keskukselle tukeutuen pyhään säkeeseen ”Ken esittää väitteen, ennen kuin on kulunut tuhat vuotta –”, kun taas hän (Muḥammad ‘Alí) puolestaan oli Siunatun kauneuden päivinä häpeämättömästi esittänyt tällaisen väitteen, jonka Hän oli edellä mainitulla tavalla kumonnut, ja hänen väitteensä teksti on yhä olemassa hänen omalla käsialallaan kirjoitettuna ja hänen omalla sinetillään varustettuna. Mikä eksymys voi olla täydellisempi kuin perättömästi syyttää Jumalan rakastettuja! Mikä eksymys voi olla katalampi kuin saada aikaan heidän vangitsemisensa ja vankeutensa. Mikä eksymys voi olla törkeämpi kuin toimittaa esivallan käsiin pyhiä kirjoituksia ja muistioita, jotta kenties se (esivalta) ryhtyisi toimiin tämän vääryyttä kärsineen surmaamiseksi! Mikä eksymys voi olla silmittömämpi kuin Jumalan asian tuholle uhkaaminen,

kirjeiden ja asiakirjojen väärentäminen ja ilkeämielinen vääristeleminen niin, että tämä saisi esivallan huolestumaan ja hätääntymään ja johtaisi tämän vääryyttä kärsineen veren vuodattamiseen – tällaisia kirjeitä ja asiakirjoja on nyt esivallan hallussa! Mikä eksymys voi olla vastenmielisempi kuin hänen väärämielisyytensä ja kapinansa! Mikä eksymys voi olla häpeällisempi kuin yhteen kokoontuneen pelastuksen kansan hajottaminen! Mikä eksymys voi olla alhaisempi kuin epäilyksen väen joutavat ja heiveröiset tulkinnot! Mikä eksymys voi olla katalampi kuin lyöttäytyminen muukalaisten ja Jumalan vihollisten joukkoon!

Muutama kuukausi sitten se, joka on rikkonut liiton, on yksissä tuumin muiden kanssa laatinut asiakirjan, joka on täynnään herjauksia ja solvauksia ja jossa, Jumala paratkoon, monien muiden solvaavien syytösten ohella ‘Abdu’l-Bahán katsotaan olevan hänen majesteettinsa leppymätön vihollinen ja hänelle pahaa aikova. He saivat hänen majesteettinsa hallituksen ministerit huolestumaan niin, että lopulta hänen majesteettinsa hallituskaupungista lähetettiin tutkimuskomitea, joka ryhtyi tutkimuksiinsa vastoin kaikkea hänen majesteettinsa hallitsijan arvon mukaista oikeuden ja kohtuuden käytäntöä, vieläpä mitä räikeimmän epäoikeudenmukaisesti. Ainoan tosi Jumalan vihamiehet piirittivät heitä joka puolelta sekä tulkitsivat ja ylen tarkkaan selittivät asiakirjan tekstiä, kun taas he (komitean jäsenet) vuorostaan tähän sokeasti tyytyivät. Yksi heidän monista herjauksistaan oli se, että tämä palvelija oli tässä kaupungissa nostanut korkealle sotalipun, oli kutsunut väen kokoon sen alle, oli asettanut itsensä uudeksi yksinvaltiaaksi, oli pystyttänyt Karmelille mahtavan linnoituksen, oli koonnut taakseen kaikki maan kansat ja tehnyt heistä itselleen kuuliaisit, oli saanut aikaan hajaannusta islámin uskossa, oli solminut liiton Kristuksen seuraajien kanssa ja, Jumala paratkoon, oli aikonut mitä vakavimmin horjuttaa hänen majesteettinsa mahtavaa valtiutta. Varjelkoon Herra meitä tällaisilta kauhistuttavilta valhepuheilta!

Jumalan suoran ja pyhän käskyn mukaan meiltä on kielletty solvaaminen, meidän on käsketty esiintyä rauhanomaisesti ja sopuisasti, meitä on kehoitettu oikeamieliseen käytökseen, avoimuuteen ja sopusointuun kaikkien maailman sukukuntien ja kansojen kanssa. Meidän tulee totella ja tukea kunkin maan esivaltaa, katsoa petollisuus oikeudenmukaista kuningasta kohtaan petollisuudeksi itse Jumalaa kohtaan ja pahan tahtominen esivallalle rikkomiseksi Jumalan asiaa vastaan. Miten on näiden lopullisten ja ratkaisevien sanojen jälkeen mahdollista, että nämä vangitut heittäytyisivät sellaisiin joutaviin hullutuksiin, kuinka he, vankilaan suljetut, pystyisivät toimimaan niin petollisesti! Mutta voi sentään! Tutkimuskomitea on hyväksynyt ja vahvistanut nämä minun veljeni ja vihamiesteni herjaukset ja esitellyt ne hänen majesteetilleen hallitsijalle. Juuri tällä hetkellä riepottelee rajumyrsky tätä vankia, joka odottaa armollista tahdonilmausta, olkoonpa se myötäinen tai vastainen, hänen majesteetiltaan, auttakoon Herra armonsa kautta häntä olemaan oikeudenmukainen. Olipa hänen asemansa mikä hyvänsä, ‘Abdu’l-Bahá on täysin tyyneesti ja levollisesti valmis uhrautumaan ja on täydelleen tyytynyt ja alistunut Hänen tahtoonsa. Mikä rikkomus voi olla iljettävämpi, vastenmielisempi, katalampi kuin tämä!

Samalla tavoin on tämä vihan keskittymä aikonut surmata ‘Abdu’l-Bahán, ja Mírzá Shu‘á‘u’lláhin itsensä kirjoittama todistajanlausunto tukee tätä ja on oheen liitetty. On ilmiselvää ja kiistämätöntä, että he ovat salavihkaa ja mitä viekkaimmin solmineet salaliiton minua vastaan. Juuri nämä seuraavat

ovat hänen omakätisesti kirjoittamansa sanat tässä kirjeessä: ”Minä kiroan joka hetki häntä, joka on lietsonut tämän eripuraa, rukoilen koston näillä sanoilla ’Herra, älä armahda häntä!’ ja toivon Jumalan ennen pitkää ilmaisevan sen, joka ei häntä sääli, joka nyt on toisessa asussa ja josta en voi enempää kertoa.” Näillä sanoilla hän viittaa pyhään säkeeseen, joka alkaa seuraavasti: ”Se, joka väittää ennen tuhannen vuoden kulumista – –.” Pohtikaa! Miten kiihkeästi he puuhaavatkaan ‘Abdu’l-Bahán kuolemaa! Miettikää sydämessänne sanoja ”en voi enempää kertoa” ja ymmärtäkää, mitä juonia he ovat keksimässä tätä tarkoitusta varten. He pelkäävät, että heidän liikaa kerrottuaan kirje voisi joutua vieraisiin käsiin ja heidän juonensa estyä ja tukahtua. Nuo sanat vain enteilevät tulevia hyviä uutisia, nimittäin että tämän suhteen on tehty kaikki tarpeelliset järjestelyt.

Oi Jumala, minun Jumalani! Sinä näet tämän vääryyttä kärsineen palvelijasi, jota pitävät kynsissään julmat leijonat, nälkäiset sudet, verenhimoiset pedot. Armollisesti auta minua Sinua kohtaan tuntemani rakkauden kautta, jotta voisin täysin siemauksin juoda maljasta, joka ylitsevuotaa uskollisuudesta Sinulle ja on täynnään Sinun anteliasta armoasi, jotta maahan kaatuneena voisin raueta voimaton ja tiedoton, vaatteeni verestäni purppuraisiksi värjäytyen. Tämä on toiveeni, sydämeni kaipuu, mielitekoni, kaunistukseni, kunniani. Suo, oi Herra minun Jumalani ja minun Turvani, että viimeisellä hetkelläni minun surmani voisi aivan kuin myski vuodattaa kirkkauden sulotuoksunsa! Onko tätä suurempaa antia? Ei, Sinun kirkkautesi kautta! Pyydän Sinua todistamaan, ettei kulu päivääkään, että en kylliksi juo tästä pikarista, niin törkeitä ovat niiden tekemät tihutyöt, jotka ovat rikkoneet liiton, lietsonneet eripuraa, toimineet ilkeämielisesti, nostattaneet kapinahenkeä maassa ja olleet häpeäksi Sinulle palvelijoihisi keskuudessa. Herra! Varjele näiltä liitonrikkokilta Sinun uskosi mahtavaa linnoitusta ja puolusta salattua Turvapaikkaasi jumalattomien hyökkäykseltä. Sinä toden totta olet Mahtava, Voimallinen, Armollinen, Väkevä.

Lyhyesti sanoen, oi te Herran rakastetut! Kapinoinnin keskus, Mírzá Muḥammad ‘Alí, on Jumalan ratkaisevien sanojen mukaisesti ja rajattoman rikkomuksensa tähden hirvittävästi langennut ja on Pyhästä puusta karsittu. Totisesti me emme heille vääryyttä tehneet, vaan he ovat itselleen vääryyttä tehneet!

Oi Jumala, minun Jumalani! Varjele uskottuja palvelijoihisi itsekkyyden ja intohimon paheilta, suojele heitä laupeutesi valvovalla silmällä kaikelta kaunalta, vihalta ja kateudelta, ota heidät Sinun huolenpitosi voittamattoman linnoituksen turviin ja suojassa epäilyksen nuolilta tee heistä loistavien merkkiesi ilmentymiä, valaise heidän kasvonsa jumalallisen ykseytesi Päivänkoitosta vuodattuvilla loistavilla säteillä, ilahduta heidän sydämensä pyhästä valtakunnastasi ilmaistuilla säkeillä, vahvista heidän kupeensa vastustamattomalla voimallasi, joka tulee Sinun kirkkautesi valtakunnasta. Sinä olet Kaikkiantelias, Varjelija, Kaikkivaltias, Armollinen!

Oi te, jotka olette lujia liitossa! Kun tulee se hetki, jolloin tämä vääryyttä kärsinyt ja siipirikko lintu on lennähtänyt taivaan väkijoukon luo, kun se on kiirehtinyt Näkymättömän valtakuntaan ja sen mainen maja on joko hävinnyt tai maan poveen kätkeyty, velvoitetaan afnánit, jotka ovat järkkymättömiä Jumalan liitossa ja haarautuneet pyhyiden puusta, Jumalan asian kädet (tukipylväät) (Herran kirkkaus levätköön heidän yllään) sekä kaikki ystävät ja rakastetut, kaikki yhdessä, heräämään ja toimimaan, kaikesta sydäimestään ja sielustaan yksituumaisesti nousemaan ja levittämään Jumalan

suloista tuoksuntaa, opettamaan Hänen asiaansa ja edistämään Hänen uskoaan. Heidän ei pidä pysähtyä hetkeksikään eikä havitella lepoa. Heidän tulee hajaantua kaikkiin maihin, kulkea kaikissa kolkissa ja matkata kaikilla seuduilla. Intomielin, lepäämättä ja loppuun saakka järkkymättöminä heidän tulee kaiuttaa kaikilla mailla voitonhuuto ”Oi Sinä Kirkkauksien kirkkaus!” (Yá Bahá’u’l-Abhá), tulee saada hyvä maine maailmassa, minne menevätkin, tulee loistaa kirkkaina aivan kuin kynttilä kaikissa tapaamisissa ja tulee sytyttää jumalallisen rakkauden liekki kaikissa kokoontumisissa, jotta totuuden valo voisi kohota sädehtivänä korkealle maailman sisimmässä ytimessä, jotta kautta idän ja kautta lännen suuri väenpaljous voisi kokoontua Jumalan sanan siimekseen, jotta pyhyiden suloinen tuoksunta voisi levitä, jotta kasvat voisivat säteillä loistoa, sydämet täyttyä jumalallisesta hengestä ja sielut muuttua taivaallisiksi.

Näinä päivinä tärkeintä kaikesta on maailman kansakuntien ja kansojen ohjaaminen. Asian opettaminen on äärimmäisen tärkeää, sillä se on koko perustan ensimmäinen kulmakivi. Tämä vääryyttä kärsinyt palvelija on kuluttanut päivänsä ja yönsä edistämällä Jumalan asiaa ja kannustamalla kansoja palvelemaan. Hän ei levännyt hetkeäkään, ennen kuin Jumalan asian maine kiiri maailmassa laajalle ja Abhá-valtakunnasta kantautuvat taivaiset soinnut herättivät idän ja lännen. Jumalan rakastettujen tulee myös noudattaa tätä samaa esimerkkiä. Tämä on uskollisuuden salaisuus, tämä on vaatimus palvelukselle Bahán kynnyksellä!

Kristuksen opetuslapset unohtivat itsensä ja kaiken maallisen, hylkäsivät kaikki toimensa ja kaiken omaisuutensa, puhdistautuivat itsekkyydestä ja himosta ja täysin irrottautuneina levittäytyivät maan ääriin ja omistautuivat kutsumaan maailman kansoja jumalallisen ohjauksen piiriin, kunnes he lopulta muuttivat maailman toiseksi, valaisivat maan kamaran ja vieläpä viimeiseen hengenvetoonsa asti osoittautuivat uhrautuvaisiksi tuon Jumalan rakastetun polulla. Viimeiseksi he kärsivät eri maissa kunniakkaan marttyyrikuoleman. Kulkekoot heidän jalanjäljissään ne, jotka ovat toiminnan miehiä!

Oi rakastavat ystäväni! Tämän vääryyttä kärsineen poismenon jälkeen velvoitetaan Pyhän lootuspuun aghsánit (oksat) ja afnánit (varvut), Jumalan asian kädet (tukipylväät) sekä Abhá-kauneuden rakastetut kääntymään Shoghi Effendin puoleen – tuon nuorekkaan oksan, joka on haarautunut kahdesta pyhitetystä ja pyhästä Lootuspuusta ja on Pyhyiden puun kahden version liitosta kasvanut hedelmä – sillä hän on Jumalan merkki, valittu oksa, Jumalan asian Suojelija, se, jonka puoleen kaikkien aghsánien, afnánien, Jumalan asian käsien ja Hänen rakastettujensa tulee kääntyä. Hän on Jumalan sanojen tulkitsija, ja hänen jälkeensä häntä seuraa hänen jälkeläisistään suoraan alenevassa polvessa ensimmäisenä syntynyt.

Pyhä ja nuorekas oksa, Jumalan asian Suojelija, samoin kuin Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto, joka on yleismaailmallisesti valittava ja perustettava, ovat molemmat Abhá-kauneuden huolenpidon ja suojelun alaisia, Ylevöitetyn suojan ja erehtymättömän ohjauksen alaisia (uhrattakoon elämäni molempien puolesta). Mitä hyvänsä he päättävät, on Jumalasta. Ken ei tottele häntä eikä tottele heitä, ei ole totellut Jumalaa, ken kapinoi häntä vastaan ja heitä vastaan, on kapinoinut Jumalaa vastaan, ken vastustaa häntä, on vastustanut Jumalaa, ken kiistelee heidän kanssaan, on kiistellyt Jumalan kanssa, ken väittelee hänen kanssaan, on väitellyt Jumalan kanssa, ken kieltää hänet, on kieltänyt

Jumalan, ken ei usko häneen, on ollut uskomatta Jumalaan, ken eksyy, erkaantuu ja kääntyy pois hänestä, on todellakin eksynyt, erkaantunut ja kääntynyt pois Jumalasta. Olkoot hänen päällään Jumalan viha, kiivas suuttumus ja kosto! Tämä mahtava linnoitus pysyy murtumattomana ja turvattuna kuuliaisuudesta hänelle, joka on Jumalan asian Suojelija. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston jäsenet, kaikki aghsánit, afnánit, Jumalan asian kädet velvoitetaan osoittamaan kuuliaisuutensa, alistuvuutensa ja käskynalaisuutensa Jumalan asian Suojelijalle, kääntymään hänen puoleensa ja olemaan hänen edessään alamaiset. Ken vastustaa häntä, on vastustanut Tosiolevaa, saa aikaan repeämän Jumalan asiaan, turmelee Hänen sanansa ja muuttuu kapinoinnin keskuksen ilmentymäksi. Varokaa, varokaa, etteivät toistu (Bahá’u’lláhin) taivaaseenastumisen jälkeiset ajat, jolloin kapinoinnin keskuksesta tuli kopea ja tottelematon ja hän jumalallista ykseyttä tekosyynä käyttäen riisti itseltään kaiken ja hämmensi ja myrkytti toisia. Epäilemättä kukaan omahyväinen, jonka aikomuksena on hajaannus ja eripura, ei tuo avoimesti julki katalia aikeitaan vaan pikemminkin juuri niin kuin epäpuhdas kulta tarttuu moninaisiin keinoihin ja erinäisiin verukkeisiin voidakseen jakaa yhteen kokoontuneen Bahán kansan. Tarkoitukseni on osoittaa, että Jumalan asian käsien tulee olla alati tarkkaavaisia ja heti, kun he huomaavat jonkun alkavan vastustaa Jumalan asian Suojelijaa ja väittää häntä vastaan, heidän tulee häätää hänet Bahán kansan yhteydestä eikä suinkaan tule hyväksyä mitään hänen selityksiään. Miten usein onkaan totuuden valeasuun verhoutunut hirvittävä erhe, jotta se voisi kylvää epäilyksen siemeniä ihmisten sydämeen!

Oi te Herran rakastetut! Jumalan asian Suojelijan velvoituksena on nimittää omana elinaikanaan se, josta tulee hänen seuraajansa, jotta hänen poismenonsa jälkeen ei voisi syntyä erimielisyyksiä. Nimitetyksi tulleen on ilmennettävä itsessään irrottautuneisuutta kaikesta maallisesta, on oltava puhtauden sisin olemus, on osoitettava itsessään Jumalan pelkoa, tietoa, viisautta ja oppineisuutta. Sen vuoksi, jos Jumalan asian Suojelijan esikoinen ei ilmentäisi itsessään näiden sanojen totuutta: ”Lapsi on isänsä salainen sisin”, jos toisin sanoen hän ei perisi hänen (Jumalan asian Suojelijan) sisäistä henkisyttään ja jos hänen kunniakasta syntyperäänsä ei vastaisi oivallinen luonne, silloin hänen (Jumalan asian Suojelijan) tulee valita toinen oksa seuraajakseen.

Jumalan asian käsien tulee valita omasta keskuudestaan yhdeksän henkilöä, jotka kaiken aikaa tekevät Jumalan asian Suojelijan toimelle tärkeää palvelutyötä. Näiden yhdeksän on tultava valituiksi joko yksimielisesti tai enemmistöllä Jumalan asian käsien joukosta ja heidän tulee, joko yksimielisesti tai äänten enemmistöllä, vahvistaa sen valinta, jonka Jumalan asian Suojelija on valinnut seuraajakseen. Tämä vahvistaminen tulee tehdä siten, että ääniä puolesta ja vastaan ei voi erottaa toisistaan (ts. salaisella lippuäänestyksellä).

Oi ystävät! Jumalan asian käsien tulee olla Jumalan asian Suojelijan asettamat ja nimittämät. Kaikkien tulee olla hänen siimeksessään ja totella hänen käskyjään. Jos joku Jumalan asian käsien joukosta tai sen ulkopuolelta ei tottelisi tai tavoittelisi hajaannusta, häntä kohtaa Jumalan viha ja Hänen kostonsa, sillä hän on saanut aikaan repeämän Jumalan oikeaan uskoon.

Jumalan asian käsien velvollisuudet ovat levittää jumalallisia sulotuoksua, valistaa ihmisten sieluja, edistää oppineisuutta, jalostaa kaikkien ihmisten luonteenlaatua ja olla kaiken aikaa ja kaikissa oloissa puhdistautuneita ja irrottautuneita maallisista asioista. Heidän tulee ilmentää Jumalan pelkoa

käytöksellään, tavoillaan, teoillaan ja sanoillaan.

Tämä Jumalan asian käsien toimitus on Jumalan asian Suojelijan valvonnan alainen. Hänen tulee lakkaamatta kannustaa heitä kaikkensa antaen kilvoittelemaan ja ponnistelemaan Jumalan suloisen tuoksunnan levittämiseksi ja kaikkien maailman kansojen ohjaamiseksi, sillä juuri jumalallisen ohjauksen valo saa koko maailmankaikkeuden valaistumaan. Hetkenkään piittaamattomuus tästä kaikkia sitovasta käskystä ei ole mitenkään sallittua, jotta nykyisestä maailmasta voisi tulla juuri sellainen kuin Abhá-paratiisi, jotta maan kamarasta voisi tulla taivaallinen, jotta kansojen, sukukuntien, kansakuntien ja valtioiden väliset kiistat ja selkkaukset voisivat kadota, jotta kaikista maan päällä asuvista voisi tulla yksi kansa ja yksi rotu, jotta maailmasta voisi tulla aivan kuin yksi koti. Jos erimielisyyksiä syntyy, ne pitää ratkaista sovinnollisesti ja lopullisesti Korkeimmassa tuomioistuimessa, jossa on jäseniä maailman kaikista valtioista ja kansoista.

Oi te Herran rakastetut! Tässä pyhässä uskontojärjestelmässä ei mitenkään ole sallittu selkkauksia eikä kiistoja. Joka ainoa hyökkääjä riistää itseltään Jumalan armon. Jokainen velvoitetaan osoittamaan mitä suurinta rakkautta, oikeamielistä käytöstä, avoimuutta ja vilpitöntä sydämellisyyttä kaikille maailman kansoille ja sukukunnille, olivatpa ne ystäviä tai muukalaisia. Niin palava täytyy rakkauden ja laupeuden hengen olla, että muukalainen voisi huomata olevansa ystävä, vihollinen tosi veli, eikä näiden välillä kerrassaan mitään eroa olisi. Sillä yleismaailmallisuus on Jumalasta ja kaikki rajoitukset maallisia. Siksi ihmisen tulee kilvoitella, jotta hänen todellisuutensa voisi ilmentää hyveitä ja täydellisyyksiä, joista voisi loistaa valo kaikkien ylle. Auringon valo loistaa kaiken maailman ylle, ja jumalallisen Kaitselmuksen armeliaat sadekuurot lankeavat kaikkien kansojen ylle. Elävöittävä tuulenhenkäys elvyttää jokaisen elävän olennon, ja kaikki, joille elämä on suotu, saavat oman osansa ja osuutensa Hänen taivaallisesta pöydästään. Samalla tavoin ainoan tosi Jumalan palvelijoiden kiintymyksen ja laupeuden tulee anteliaasti ja yleismaailmallisesti ulottua kaikkeen ihmiskuntaan. Tähän katsoen rajoitukset ja rajaamiset eivät mitenkään ole sallittuja.

Tämän tähden, rakastavat ystäväni! Seurustelkaa maailman kaikkien kansojen, sukukuntien ja uskontojen kanssa täysin totuudellisesti, suoraselkäisesti, uskollisesti, sydämellisesti, hyväntahtoisesti ja ystävällisesti, jotta koko olemassaolon maailma voisi täytyä Bahán armon pyhästä hurmiosta, jotta tietämättömyys, vihamielisyys, viha ja kauna voisivat kadota maailmasta ja maailman kansojen ja sukukuntien välisen vieraantumisen synkkyys voisi väistyä ykseyden valon tieltä. Jos muut kansat ja kansakunnat olisivat teitä kohtaan petollisia, osoittakaa niille uskollisuutenne, jos ne olisivat teitä kohtaan epäoikeudenmukaisia, osoittakaa niille oikeudenmukaisuutta, jos ne viroisivat teitä, viehättäkää ne puoleenne, jos ne osoittaisivat vihamielisyyttään, olkaa niille ystävällisiä, jos ne myrkyttäisivät elämänne, sulostuttakaa niiden sieluja, jos ne haavoittaisivat teitä, olkaa palsamia niiden haavoille. Tällaisia ovat vilpittömien ominaisuudet! Tällaisia ovat totuutta rakastavien ominaisuudet!

Ja mitä taas tulee Oikeusneuvostoon, jonka Jumala on määrännyt kaiken hyvän lähteeksi ja vapaaksi kaikesta erheestä, se tulee valita yleisellä vaalilla, toisin sanoen uskovien toimesta. Sen jäsenten tulee olla Jumalan pelon ilmentymiä sekä tiedon ja ymmärryksen päivänkoittoja, tulee olla järkkymättömiä Jumalan uskossa ja tahtoa hyvää koko ihmiskunnalle. Tällä neuvostolla tarkoitetaan

Yleismaailmallista Oikeusneuvostoa, toisin sanoen kaikkiin maihin tulee muodostaa sen alainen oikeusneuvosto ja näiden alemman asteen oikeusneuvostojen tulee valita yleismaailmallisen jäsenet. Tämän toimielimen päätettäväksi tulee antaa kaikki asiat. Se säättää kaikki määräykset ja säännöt, joita ei ole yksiselitteisessä pyhässä tekstissä. Tämän toimielimen avulla on määrä ratkaista kaikki vaikeat kysymykset, ja Jumalan asian Suojelija on sen pyhä pää ja tämän toimielimen elinikäinen kunnioitettu jäsen. Jos hän ei henkilökohtaisesti osallistuisi sen neuvotteluun, hänen tulee nimittää joku edustamaan itseään. Jos joku jäsenistä tekisi yhteiselle edulle turmiollista syntiä, Jumalan asian Suojelijalla on oikeus oman harkintansa mukaan erottaa hänet, minkä jälkeen kansan tulee valita toinen hänen tilalleen. Tämä Oikeusneuvosto säättää lait, ja esivalta panee ne toimeen. Lakiasäättävän toimielimen tulee vahvistaa toimeenpanevaa, toimeenpanevan tulee avustaa ja tukea lakiasäättävää toimielintä, niin että näiden kahden voimatekijän hyvän yhteisymmärryksen ja sopusoinnun avulla kohtuullisuuden ja oikeudenmukaisuuden perustasta voisi tulla luja ja vankka, että kaikista maailman seuduista voisi tulla juuri sellainen kuin paratiisi itse.

Oi Herra, minun Jumalani! Auta rakastettujasi olemaan lujia Sinun uskossasi, kulkemaan Sinun teitäsi, olemaan järkkymättömiä Sinun asiassasi. Suo heille armosi kestää itsekkyyden ja himon hyökkäykset, seurata jumalallisen ohjauksen valoa. Sinä olet Voimallinen, Armollinen, Itsestään oleva, Lahjoittaja, Sääliväinen, Kaikkivaltias, Kaikkiantelias.

Oi ‘Abdu’l-Bahán ystävät! Herra on merkinä loputtomista anneistaan ollut armollisesti suosiollinen palvelijoilleen asettamalla määräsuuruisen rahauhrin (ḥuqúq), joka velvoituksena luovutetaan Hänelle, vaikka Hän, Tosioleva, ja Hänen palvelijansa ovat kaikkina aikoina olleet riippumattomat kaikista luoduista ja Jumala totisesti on Kaiken omistava, ylevöitynyt yli kaiken tarpeen saada mitään lahjaa luoduiltaan. Tämä määräsuuruinen rahauhri kuitenkin tekee ihmisistä lujia ja järkkymättömiä ja saa jumalallisen karttumaan heissä. Se pitää antaa Jumalan asian Suojelijan välityksellä, jotta se voidaan käyttää Jumalan sulotuoksujen levittämiseen ja Hänen sanansa ylentämiseen, yleishyödyllisiin tarkoituksiin ja yhteiseksi hyväksi.

Oi te Herran rakastetut! Teidät velvoitetaan olemaan alistuvaiset kaikille oikeudenmukaisille hallitsijoille ja osoittamaan uskollisuutenne jokaiselle oikeamieliselle kuninkaalle. Palvelkaa maailman valtiaita täysin totuudellisesti ja luotettavasti. Olkaa heille kuuliaiset ja olkaa heidän tukijoitaan. Ilman heidän lupaansa ja suostumustaan älkää sekaantuko poliittisiin kysymyksiin, sillä petollisuus oikeudenmukaista hallitsijaa kohtaan on petollisuutta itse Jumalaa kohtaan.

Tämä on minun neuvoni ja Jumalan käsky teille. Hyvin on niiden, jotka sen mukaisesti toimivat.

(Tätä kirjoitettua paperia on pitkään säilytetty maan alla, ja kosteus on siihen vaikuttanut. Kun se tuotiin päivänvaloon, huomattiin eräiden sen kohtien kärsineen kosteudesta, ja Pyhän maan ollessa ankarassa myllerryksessä se jätettiin silleen.)

Toinen osa

Hän on Jumala

Oi Herrani, sydämeni Kaipuu, Sinä, jota alati kutsun, Sinä, joka olet Tukijani ja Suojani, Auttajani ja Turvani! Näet minun uponneen valtamereen täynnään onnettomuuksia, jotka musertavat sielua, kärsimyksiä, jotka lannistavat sydäntä, koettelemuksia, jotka hajottavat Sinun yhteen kokoamasi, vaivoja ja tuskia, jotka jakavat Sinun laumasi. Ankarat koettelemukset ovat kohdanneet minua joka suunnalta, ja vaarat ovat uhanneet minua joka taholta. Näet minun vajonneen ylittämättömien koettelemusten mereen, vaipuneen pohjattomaan syvyyteen, olevan vihollisteni ahdistama ja riutuvan heidän vihansa lieskassa, jonka on virittänyt perhekuntani, jonka kanssa Sinä solmit vankan liittosi ja lujan testamenttisi, jossa Sinä määrääät heidät kääntämään sydämensä tämän vääryyttä kärsineen puoleen, pitämään minusta loitolla järjettömät, epäoikeudenmukaiset ja antamaan tämän yksin jääneen päätettäväksi kaiken, mistä he Sinun pyhässä kirjassasi ovat erimieliset, jotta totuus voisi heille paljastua, heidän epäilyksensä voisivat hälvetä ja Sinun ilmeiset merkkisi levitä laajalle.

Vaan nyt Sinä näet, oi Herra, minun Jumalani, uinumattomalla silmälläsi heidät, miten he ovatkaan rikkoneet Sinun liittosi ja kääntäneet sille selkänsä, miten he vihaten ja kapinoiden ovat hairahtuneet Sinun testamentistasi ja kärkeästi ryhtyneet ilkitöihin.

Vastoinkäymiset ovat muuttuneet yhä raskaammiksi, kun he ryhtyivät sietämättömän julmasti kukistamaan ja murskaamaan minua, kun he levittivät joka taholle epäilyksen sepitelmiään ja täysin valheellisesti sinkosivat herjauksiaan päälleni. Tyytymättä tähän heidän päämiehensä, oi Jumalani, on juljennut tehdä lisäyksiä Sinun kirjaasi, muutella kavalasti Sinun ratkaisevaa pyhää tekstiäsi ja väaristellä sitä, minkä Kaikkein kirkkain kynäsi on ilmaissut. Hän myös ilkeämielisesti lisäsi sen, minkä Sinä ilmaisit sille, joka on osoittanut mitä räikeintä julmuutta Sinulle, ollut uskomatta Sinuun ja kieltänyt Sinun suurenmoiset merkkisi, siihen, minkä Sinä ilmaisit tälle palvelijallesi, joka on vääryyttä tässä maailmassa kärsinyt. Kaiken tämän hän teki, jotta hän saattaisi viekoitella ihmisten sielut ja henkiä ilkeät kuiskuttelunsa Sinulle omistautuneiden sydämeen. Tästä todisti heidän apulaispäämiehensä tunnustuksen omin käsin kirjoittaen, siihen sinettinsä painaen ja sitä kautta kaikkien seutujen levittäen. Oi Jumalani! Voisiko olla tätä hirvittävämpää epäoikeudenmukaisuutta? Eivätkä he vielääkään tauonneet vaan edelleen ponnistelivat itsepäisesti, valhepuhein ja solvauksin, ylenkatseellisesti ja herjaten nostattaakseen kapinahenkeä tämän maan esivallan keskuksessa ja muuallakin ja saivat heidät pitämään minua kapinahengen kylväjänä ja täyttivät heidän mielensä asioilla, joita korva kavahtaa kuulla. Niinpä esivalta hätäntyi, hallitsijan valtasi pelko ja ylimystö havahtui. Levottomuus vaivasi mieltä, asiat menivät sekaisin, sielut joutuivat hämmennyksiin, ahdistuksen ja murheen palo syttyi sydämeen, (perheen) Pyhät lehdet vavahtivat ja järkkäyivät, heidän silmänsä valuivat kyyneliä, heidän huokauksensa ja vaikerruksensa kohosivat ilmoille ja heidän sydämensä liekehtivät heidän rinnassaan, kun he voivottivat tätä Sinun vääryyttä kärsinyttä palvelijaasi, joka on joutunut näiden, hänen sukulaistensa, ei, vaan hänen todellisten vihollistensa kaltoin kohtelemaksi.

Herra! Sinä näet kaiken itkevän minua ja minun sukulaisteni iloitsevan koettelemuksistani. Sinun kirkkautesi kautta, oi minun Jumalani! Jopa minun vihollisteni keskuudessa jotkut ovat vaikertaneet minun ikävyyksiäni ja vaikeuksiani ja kademiellisistä useat ovat vuodattaneet kyynelitä minun huolieni, maastakarkotukseni ja kärsimysten vuoksi. Näin he tekivät, koska he eivät minussa mitään muuta huomanneet kuin kiintymystä ja huolenpitoa eivätkä muuta havainneet kuin sydämellisyyttä ja armeliaisuutta. Kun he näkivät minun joutuvan koettelemusten ja vastoinikäymisten hyökyyn ja joutuvan aivan kuin kohtalon vasamain maalitauluksi, heidän sydämensä liikuttuivat myötätunnosta, heidän silmänsä kostuivat kyynelistä ja he lausuivat julki todistuksensa: ”Herra on todistajamme, emme me ole hänessä nähneet mitään muuta kuin uskollisuutta, anteliaisuutta ja äärimmäistä myötätuntoa.” Kuitenkin liitonrikkijat, pahuuden enteilijät, muuttuivat kaunassaan kiivaammiksi, iloitsivat joutuessani mitä ankarimman tulikokeen alaiseksi, lähtivät liikkeelle minua vastaan ja riemuitsivat minua ympäröivistä sydäntä särkeivistä tapahtumista.

Vetoan Sinuun, oi Herra minun Jumalani, kieleni kääntein ja koko sydämeäni, että et kosta heidän julmuuttaan ja heidän väärydentekojään, heidän juoniaan ja heidän ilkitöitään, sillä he ovat järjettömiä ja viheliäisiä eivätkä tiedä, mitä tekevät. He eivät pysty näkemään eroa hyvän ja pahan välillä, eivätkä he liioin erota oikeaa väärästä eivätkä oikeudenmukaisuutta epäoikeudenmukaisuudesta. He seuraavat omia pyyteitään ja kulkevat keskuudessaan olevista vajavaisimpien ja järjettömimpien jalanjäljissä. Oi Herrani! Armahda heitä, varjele heitä kaikilta kärsimyksiltä näinä levottomina aikoina ja suo, että kaikki koettelemukset ja vastukset lankeaisivat tälle Sinun palvelijallesi, joka on suistunut tähän synkkään alhoon. Valitse minut kohtaamaan jokainen piina ja tee minusta uhri kaikille Sinun rakastetuillesi. Oi Herra, Korkein! Uhrattakoon sieluni, elämäni, sisimpäni, henkeni, kaikkeni heidän puolestaan! Oi Jumala, minun Jumalani! Alamaisena, anovana ja kasvot maahan painaen minä rukoukseni koko hehkulla pyydän Sinua armahtamaan jokaisen minua vahingoittaneen, antamaan anteeksi minua vastaan juonittelelle ja minua loukanneelle sekä pyyhkimään pois minua epäoikeudenmukaisesti kohdelleiden tihutyöt. Salli heille oivallisia lahjojasi, anna heille iloa, vapauta heidät murheesta, suo heille rauhaa ja vaurautta, anna heille Sinun autuutesi ja vuodata heidän päälleen antejasi.

Sinä olet Voimallinen, Armollinen, Apu hädässä, Itsestään oleva!

Oi suuresti rakastetut ystävät! Olen nyt hyvin suuressa vaarassa ja olen menettänyt toivon saada elää enää hetkenkään vertaa. Minun on siksi pakko kirjoittaa nämä rivit Jumalan asian suojelemiseksi, Hänen lakinsa säilyttämiseksi, Hänen sanansa turvaamiseksi ja Hänen opetustensa takaamiseksi. Ikiaikaisen kauneuden kautta! Tämä vääryyttä kärsinyt ei ole millään lailla kantanut eikä nytkään kanna kaunaa ketään kohtaan, kenellekään hän ei tahdo pahaa eikä hän lausu sanaakaan paitsi maailman parhaaksi. Kuitenkin korkein velvollisuuteni välttämättä vaatii minua turvaamaan ja säilyttämään Jumalan asian. Siksi minä mitä vastentahtoisimmin neuvon teitä ja sanon: Turvatkaa Jumalan asia, puolustakaa Hänen lakiaan ja peljätäkää eripuraa yli kaiken. Tämä on Bahán kansan (uhrattakoon elämäni heidän puolestaan) vakaumuksen perusta: ”Hänen pyhyytensä Ylevöitetty (Báb) on Jumalan ykseyden ja ainouden ilmaisija ja Ikiaikaisen kauneuden edelläkävijä. Hänen pyhyytensä Abhá-kauneus (olkoon elämäni uhri hänen järkkymättömien ystäviensä puolesta) on Jumalan korkein

ilmaisija ja Hänen jumalallisimman ydinolemuksensa päivänkoitto. Kaikki muut ovat Hänen palvelijoitaan ja tekevät Hänen tahtonsa mukaan.” Kaikkein pyhimmän kirjan puoleen tulee kaikkien kääntyä, ja kaikki, mitä siihen ei nimenomaisesti ole merkitty, tulee antaa Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston päätettäväksi. Se, minkä tämä toimielin joko yksimielisesti tai enemmistöllä päättää, se totisesti on totuus ja Jumalan itsensä tarkoitus. Ken siitä eksyy, on totisesti niitä, jotka rakastavat eripuraa, on toiminut ilkeämielisesti ja on kääntynyt pois liiton Herrasta. Tällä neuvostolla tarkoitetaan sitä Yleismaailmallista Oikeusneuvostoa, joka on määrä valita kaikista maista, toisin sanoen niiltä tienoilta idästä ja lännestä, joissa on rakastettuja, samoin menetellen kuin länsimaiden tavanomaisissa vaaleissa, sellaisissa kuin Englannissa järjestettävissä.

Näiden jäsenten (Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston) veloituksena on kokoontua sovittuun paikkaan ja neuvotella kaikista erimielisyyttä aiheuttaneista ongelmista, vaikeatajuisista kysymyksistä ja seikoista, joita ei nimenomaisesti ole Jumalan kirjaan merkitty. Mitä hyvänsä he päättävätkin, on yhtä lainvoimaista kuin kirjan teksti itsekkin. Ja koska tällä Oikeusneuvostolla on valta säätää lakeja, joita ei nimenomaisesti ole Jumalan kirjaan merkitty ja jotka koskevat jokapäiväisiä toimia, niin sillä myös on valta nämä samat kumota. Siten esimerkiksi Oikeusneuvosto säätää meidän päivinämme lain ja panee sen toimeen, ja sadan vuoden kuluttua olojen perin pohjin muututtua ja asiantilan vaihduttua on toisella Oikeusneuvostolla silloin valta muuttaa tätä lakia ajan vaatimusten mukaisesti. Tämän se voi tehdä, koska tuo laki ei ole osa jumalallista yksiselitteistä tekstiä. Oikeusneuvosto on sekä omien lakiansa alullepanija että niiden kumoaja.

Ja sitten yksi tärkeimmistä ja olennaisimmista Jumalan asian periaatteista on täysin karttaa ja välttää liitonrikkooja, sillä he tahtovat kerta kaikkiaan tuhota Jumalan asian, kokonaan hävittää Hänen lakinsa ja tehdä merkityksettömiksi kaikki menneiden aikojen voimainponnistukset. Oi ystävät! Teidän pitää herkin mielin muistaa Hänen pyhyytensä Ylevöitetyn koettelemukset ja osoittaa uskollisuutenne Ikisiunatulle kauneudelle. Kaikkensa antaen tulee ponnistella, jotta kaikki nämä piinat, koettelemukset ja kärsimykset, kaikki tämä puhdas ja pyhä veri, jota niin runsaasti on vuodatettu Jumalan polulla, eivät osoittautuisi turhiksi. Te tiedätte hyvin, millaisia ovat olleet kapinoinnin keskuksen, Mírzá Muḥammad ‘Alín, ja hänen liittolaistensa kätten työt. Hänen tekojensa joukossa yksi on pyhän tekstin tarveleminen, mistä te kaikki olette tietoisia, kiitetty olkoon Herra, ja tiedätte sen olevan ilmiselvää, toteen näytettyä ja vahvistettua, kuten on todistanut hänen veljensä Mírzá Badí‘u’lláh, jonka tunnustus on kirjoitettu hänen omalla käsialallaan, on varustettu hänen sinetillään, on painettu ja levinnyt laajalle. Tämä on vain yksi hänen tihutöistään. Voidaanko kuvitella räikeämpää rikkomusta kuin tämä, pyhään tekstiin lisääminen? Ei, Herran oikeamielisyyden kautta! Hänen rikkomuksensa on kirjoitettu ja merkitty omaan lehtiseensä. Jos Jumala suo, te siihen perehdytte.

Lyhyesti sanoen yksiselitteisen jumalallisen tekstin mukaan pieninkin rikkomus tekee tästä ihmisestä langenneen olennon, ja mikä rikkomus on hirvittävämpi kuin yritys tuhota jumalallinen rakennus, liiton rikkominen, testamentista hairahtuminen, pyhän tekstin vääristeleminen, epäilyksen siementen kylväminen, ‘Abdu’l-Bahán herjaaminen, sellaisten väitteiden esittäminen, joihin Jumala ei ole oikeutusta alas lähettänyt, ilkeällä lietsominen ja pyrkimys vuodattaa ‘Abdu’l-Bahán itsensä

verta sekä monet muutkin asiat, joista te kaikki olette tietoisia! Siten on ilmiselvää, että jos tämä ihminen onnistuisi tuomaan hajaannuksen Jumalan asiaan, hän sen kerta kaikkiaan tuhoaa ja kokonaan hävittää. Varokaa lähestymästä tätä ihmistä, sillä pahempaa on lähestyä häntä kuin mennä päin tulta!

Armollinen Jumala! Sen jälkeen, kun Mírzá Badí‘u’lláh oli tuonut julki omalla käsialallaan, että tämä ihminen (Muḥammad ‘Alí) oli rikkonut liiton, ja oli paljastanut hänen vääristelleen pyhää tekstiä, hän käsitti, että oikeaan uskoon palaaminen ja liitolle ja testamentille kuuliaisena pysyminen ei mitenkään edistäisi hänen itsekkäitä pyyteitään. Siksi hän oli pahoillaan ja katui tekemäänsä ja yritti salavihkaa haalia painetut tunnustuksensa, punoi peitellysti juonia kapinoinnin keskuksen kanssa ja ilmoitti hänelle päivittäin kaikesta, mitä taloudessani tapahtui. Hän on jopa ottanut johtoaseman hiljattain tehdyissä ilkeävaltaisuuksissa. Kiitos olkoon Jumalan, elämä palasi entiseen uomaansa ja rakastetut saivat osittaisen rauhan. Mutta aina siitä päivästä lähtien, kun hän taas tuli keskuuteemme, hän alkoi uudelleen kylvää raa’an kapinahengen siemeniä. Jotkin hänen vehkeilyistään ja salajuonistaan kirjataan erilliseen lehtiseen.

Tarkoitukseni on kuitenkin osoittaa, että liitossa lujien ja horjumattomien ystävien velvoituksena on olla alati valppaina, jotta tämän vääryyttä kärsineen mentyä pois tämä hanakka ja toimielias ilkitöitten tekijä ei saisi aikaan hajaannusta, salavihkaa kylväisi epäilyksen ja kapinahengen siemeniä ja kertakaikkisesti tekisi Jumalan asiasta loppua. Tuhannesti karttakaa hänen seuraansa. Ottakaa vaarin ja olkaa varuillanne. Tarkkailkaa ja tutkikaa: jos kenelläkään olisi avoimesti tai salavihkaa vähintäkään tekemistä hänen kanssaan, häätäkää hänet keskuudestanne, sillä hän varmasti on syynä hajaannukseen ja ilkeävaltaan.

Oi te Herran rakastetut! Ponnistelkaa koko sydämestänne puolustaaksenne Jumalan asiaa vilpillisten hyökkäykseltä, sillä sellaiset sielut kuin nämä tekevät suorasta väärän ja saavat kaiken pyrkimyksen hyvään tuottamaan päinvastaisen tuloksen.

Oi Jumala, minun Jumalani! Pyydän Sinua, Sinun profeettojasi ja Sinun sanansaattajiasi, Sinun pyhimyksiäsi ja Sinun pyhiäsi todistamaan, että olen lopullisesti lausunut julki Sinun todisteesi Sinun rakkaillesi ja selvästi esittänyt heille kaiken, jotta he voisivat varjella Sinun uskoasi, suojata Sinun suoraa polkuasi ja puolustaa Sinun sädehtivää lakiasi. Sinä totisesti olet Kaiken tietävä, Kaikkein viisain!

Kolmas osa

Hän on Todistaja, Kaikkeen riittävä

Oi minun Jumalani, Rakastettuni, sydämeni Kaipuu! Sinä tiedät, Sinä näet sen, mikä on kohdannut tätä Sinun palvelijaasi, joka on nöyrytynyt Sinun ovellesi, ja Sinä tiedät ne synnit, jotka häntä vastaan ovat tehneet ilkeämieliset, ne, jotka ovat rikkoneet Sinun liittosi ja kääntäneet selkänsä Sinun testamentillesi. Päiväsaikaan he ahdistivat minua vihan vasamin ja yön hetkinä he salavihkaa

juonittelivat vahingoittaakseen minua. Aamun koitteessa he tekivät sen, mitä taivaan väkijoukko vaikersi, ja illan tullen he paljastivat minua vastaan sortovallan miekan ja jumalattomien nähden sinkosivat herjauksen nuolensa minua kohti. Heidän tihutöistään huolimatta tämä Sinun alamainen palvelijasi oli malttavainen ja kesti jokaisen kärsimyksen ja koettelemuksen heidän käsissään, vaikka Sinun valtasi ja mahtisi kautta hän olisi voinut murskata heidän sanansa, sammuttaa heidän roihunsa ja tukahduttaa heidän kapinallisuutensa lieskan.

Sinä näet, oi minun Jumalani, kuinka pitkämielisyyteni, kärsivällisyyteni ja vaiteliaisuuteni ovat kasvattaneet heidän julmuuttaan, heidän ylimielisyyttään ja heidän ylpeyttään. Sinun kirkkautesi kautta, oi Rakastettu! He ovat uskoneet Sinuun väärin ja kapinoineet Sinua vastaan sillä tavoin, että eivät jättäneet minulle hetkenkään lepoa ja rauhaa, jotta olisin voinut ryhtyä, niin kuin tulee ja pitää, ylevöittämään Sinun sanaasi ihmiskunnan keskuudessa ja olisin voinut palvella Sinun pyhyytesi kynnyksellä sydän Abhá-valtakunnan asukkaiden iloa tulvillaan.

Herra! Murheeni malja vuotaa yli, ja joka taholta ryöppyää iskuja raivoisasti päälleni. Kärsimyksen nuolet ovat kohdistuneet minuun joka suunnalta ja vaikeuksien vasamat ovat sataneet päälleni. Näin musersivat koettelemukset minua ja voimastani tuli vihulaisten hyökkäyksen tähden heikkoutta sisälläni, samalla kun olin yksin ja hylättynä koettelemusteni keskellä. Herra! Armahda minua, kohota minut ylös Sinun itsesi tykö ja saata minut juomaan marttyyriuden maljasta, sillä maailman ääret kaikessa mittaamattomuudessaan eivät minua enää voi pidättää.

Sinä totisesti olet Armelias, Sääliväinen, Armollinen, Kaikkiantelias!

Oi te tämän vääryyttä kärsineen todelliset, vilpittömät, uskolliset ystävät! Jokainen tietää ja uskoo, mitkä onnettomuudet ja kärsimykset ovat kohdanneet tätä vääryyttä kärsinyttä, tätä vankia niiden käsissä, jotka ovat rikkoneet liiton sinä aikana, kun maailman Päiväntähden painuttua mailleen hänen sydäntään korvensi häntä kohdannut menetys.

Kun kaikilla tienoilla maailmassa Jumalan viholliset, jotka hyötyivät Totuuden auringon poismenosta, yhtäkkiä ja kaikin voimin tekivät rynnäkkönsä, sellaisena aikana ja keskellä niin suurta onnettomuutta liitonrikkijat ryhtyivät mitä julmimmin tahallaan tekemään pahaa ja nostattamaan vihamielisyyden henkeä. Joka hetki he tekivät tihutyön ja olivat liikkeellä kylvämässä hirvittävän kapinoinnin siemeniä ja tuhoamassa liiton rakennusta. Kuitenkin tämä vääryyttä kärsinyt, tämä vanki, teki kaikkensa kätkeäkseen ja verhotakseen heidän tekonsa, jotta he kenties saattaisivat katua ja olla pahoillaan. Hänen pitkämielisyytensä ja kärsivällisyytensä näitä katalia tekoja kohtaan kuitenkin teki tottelemattomista vieläkin ylimielisempiä ja uskaliaampia, kunnes he omin käsin kirjoittamiensa lehtisten avulla kylvivät epäilyksen siemeniä painamalla näitä lehtisiä ja levittämällä niitä joka suunnalle kautta maailman uskoen tällaisten järjettömyyksien tekevän liiton ja testamentin pätemättömiksi.

Tämän jälkeen Herran rakastetut, innoituksenaan mitä suurin varmuus ja lujuus ja tukenaan valtakunnan mahti, jumalallinen voima, taivaallinen armo, pettämätön apu ja taivainen anti, pitivät lähes seitsemälläkymmenellä kirjoitelmalla puolensa liiton vihollisia vastaan sekä vahvistuksenaan

lopulliset todisteet, päivänselvät merkit ja selvät tekstit pyhistä kirjoituksista osoittivat vääriksi heidän epäilyksen sepitelmänsä ja ilkivaltaa lietsovat lehtisensä. Niinpä kapinoinnin keskus joutui juonikkuudessaan tappiolle, tuli Jumalan vihan ahdistamaksi, vajosi rappioon ja häpeään, joka on oleva tuomiopäivään asti kestävä. Alhainen ja kurja on pahantekijöiden kohtalo, niiden, jotka ovat joutuneet hirvittävään perikatoon.

Ja kun he joutuivat häviölle asiassaan, menettivät toivonsa Jumalan rakastettujen vastaisissa pyrkimyksissään, näkivät Hänen testamenttinsa lipun hulmuavan kaikilla seuduilla ja saivat todeta Armeliaan liiton voiman, kateuden lieska siis roihusi heidän rinnassaan ilman mitään määrää. Mitä voimallisimmin, pontevimmin, kaunaisimmin ja vihamielisimmin he seurasivat toista polkua, kulkivat toiseen suuntaan, keksivät toisen suunnitelman: nimittäin lietsoa kapinahengen lieskaa aivan esivallan itsensä parissa ja siten saada tämä vääryyttä kärsinyt, tämä vanki, vaikuttamaan riidanhaastajalta, esivallan vihamieheltä sekä hänen majesteettinsa inhoajalta ja vastustajalta. Kenties ‘Abdu’l-Bahá voitaisiin surmata ja hänen nimensä turmella, minkä kautta voisi avautua liiton vihollisille kilpakenttä, missä he voisivat edetä ja kannustaa sotaratsuaan, aiheuttaa hirvittävän vahingon kaikille ja jopa sortaa Jumalan asian rakennuksen perustuksetkin. Sillä niin törkeää on tämän vilpillisen väen käytös ja esiintyminen, että heistä on tullut aivan kuin kirves, joka iskee aivan Siunatun puun juureen. Jos heidän annettaisiin jatkaa, he vain muutaman päivän kuluttua kokonaan hävittäisivät Jumalan asian, Hänen sanansa sekä itsensä.

Tämän vuoksi Herran rakastettujen tulee täysin karttaa heitä, välttää heitä, estää heidän vehkeilynsä ja ilkeät kuiskuttelunsa, puolustaa Jumalan lakia ja Hänen uskontoaan, omistautua kaikki yhdessä levittämään laajalti Jumalan suloista tuoksuntaa ja ponnistella parhaan kykynsä mukaan julistaakseen Hänen opetuksiaan.

Tulipa kenestä ja mistä kokoontumisesta tahansa este uskon valon leviämiselle, neuvokoot rakastetut heitä ja sanokoot: ”Kaikista Jumalan lahjoista suurin on opettamisen lahja. Se tuo osaksemme Jumalan armon ja on ensimmäinen velvollisuutemme. Miten me voimme riistää itseltämme sellaisen lahjan? Ei, elämämme, omaisuutemme, mukavuutemme, lepomme, ne kaikki me annamme uhriksi Abhá-kauneudelle ja opetamme Jumalan asiaa.” Varovaisuutta ja viisautta pitää kuitenkin noudattaa, aivan kuin on Jumalan kirjaan merkitty. Verhoa ei millään muotoa tule yhtäkkiä repäistä rikki. Kirkkauksien kirkkaus levätköön yllänne.

Oi te ‘Abdu’l-Bahán uskolliset rakastetut! Teidät velvoitetaan mitä parhaimmin huolehtimaan Shoghi Effendistä, varvusta, joka on haarautunut kahdesta pyhitetystä ja jumalallisesta Lootuspuusta ja on niiden synnyttämä hedelmä, jotta mikään epätoivon ja murheen kuona ei tahraisi hänen säteilevää luontoaan, jotta päivä päivältä hän voisi yletä onnessa, ilossa ja henkisyydessä ja hänestä voisi varttua aivan kuin hedelmällinen puu.

Sillä hän on ‘Abdu’l-Bahán jälkeen Jumalan asian Suojelija, afnánien ja Jumalan asian käsien (tukipylväiden) ja Herran rakastettujen tulee totella häntä ja kääntyä hänen puoleensa. Ken ei häntä tottele, on ollut tottelematta Jumalaa, ken hänestä pois kääntyy, on kääntynyt pois Jumalasta, ja ken hänet kieltää, on kieltänyt Tosiolevan. Varokaa, ettei kukaan tulkitse vilpillisesti näitä sanoja eikä

(Bahá'u'lláh) taivaaseenastumisen päivän jälkeen liiton rikkoneiden tavoin esitä veruketta, kohota kapinalippua, muutu uppiniskaiseksi ja avaa selkoselleen portteja väärintulkinnalle. Kenellekään ei anneta oikeutta esittää omaa mielipidettään tai ilmaista erityistä vakaumustaan. Kaikkien tulee pyytää ohjausta ja kääntyä Jumalan asian Keskuksen ja Oikeusneuvoston puoleen. Ja ken kääntyy minkä tahansa muun puoleen, on todellakin hirvittävästi erehtynyt.

Kirkkauksien kirkkaus levätköön yllänne!